

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 320.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

minis, nec violentius. Ipsa enim reru mutationes vincens, ab ipsis vinci minimè sustinet: verum omnes honesti ac decori habenas immittens, aurige munere fungitur, ducitque quò lubet.

Asclepio Episcopo. 319.

Et si vigente Eusebij, vt scripsisti, anarchia (ipius enim imperium anarchiam haud abs re appellasti) crimina supplicium antecedit, atque cruciatus probationes anteuertunt: ne tamè hoc tibi mirandum accidat. Nam cù ipse temeritatis & amenitiæ alumnus sit, ac iustitiæ omnis rudis & imperitus, idcirco ius perturbare minimè veretur. At non ita faciendum est: verum curandum vt iudicium criminibus aduertatur, ac post probationes fides sequatur, ac postremò sententia feratur, que pro culpæ natura pœnæ modum constituat.

Eidem. 320.

Quandoquidem quo sensu illud dictum sit, Noli esse iustus multum, à me tibi exponi cupis; duplicem horum verborum interpretationem esse arbitror: nempe vt vel hoc significant, Noli ius tuum seuerè ac rigidè persequi, verum per bonitatem id exaspera. Iustum enim est ab alio minimè lædi: philosophicum autem, acceptam iniuriam æquo animo ferre. Vel hoc: Medium virtutis iter tene. Siquidem ipsius excessus & defectus à recta via abducentes, in peccata desinunt. Quòd autem huc spectet sapientissimum hoc preceptum, ex eo, quod deinceps sequitur, cõstabit: Nec superuacaneè sapiens sis, vt ne obstupescas. Quodquidem, vt opinor, quidam ex celeberrimis illis septem sapientibus furatus, aut certè sententia collapsus (furtum enim est alienorum verboru surreptio: collapsio autem fortuita reru similitudo) illud pronunciauit, Modus optimus. Alius autem hoc traducens, Ne quid nimis, dixit. Porro nò in virtutibus duntaxat, sed etiam in

νυμε, ἔδὲ τυραννικώτερον. αὐτὴ γὰρ ἐλέγχουσα τὰς τ' ἀγαθμάτων μέλας-βόλας, ὑπὸ αὐτῆς ἐλέγχουσα ὄχι ἀπέχεται, ἀλλὰ πάσας τὰς λύβας τῷ ἀρέπνιτος ἐπιβάλλουσα, λυίοχῃ καὶ ἄγει πρὸς ὄψιν βέλεται.

Asκληπιῶ ἑπισκόπῳ. πθ.

Εἰ καὶ ἐπὶ τῆς εὐσεβείας, ὡς γέγραφαί, ἀναρχίας. τίτι γὰρ ἀρχὴ αὐτῆς ἀναρχίας εὐσεβείας κελκίας. τῆς ἐγκλημάτων πτωχία πρηνεῖται, καὶ αὐτὴ κολάσας τὰς ἐλέγχους φθάνουσι. μὴ θαύμαζε. ἀλογίας γὰρ ὧν θρέμματα, καὶ πάσης διχνοσυνίης ἀμύνητος. ταράττην τὸ δίχμον ὄχι ὀκνεῖ. καὶ δὲ ἐχέτω, ἀλλὰ τοῖς ἐγκλημασι τίτι κρίσει συμπεφυκέναι. καὶ μετὰ τὰς ἐλέγχους τίτι πῖπιν ἐπεσθαι, καὶ τελευτᾶσαι τίτι ἰηφον φέρειν, τίτι τῶ πλάσματος φύσιν, μέτρον τῆς διχνοσυνίης οὐκ εἶδῃσαι.

Τῷ αὐτῷ. πθ.

Ἐπειδὴ ὅπως εἴρηται τὸ, Μὴ γίνῃ δίχμος πολὺ, ἠθέλησας μαθεῖν οἶμα διττῶν ἐρμηνείων ἔχειν. ἢ μὴ γίνῃ ἀκριβοδίχμος, ἀλλ' ὑποβῶμαι τὸ τῆς ἀγαθότητι, δίχμον ἰδὼ γὰρ τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι. φιλόσοφον δὲ τὸ ἀδικούμενον φέρειν. ἢ τίτι μέσω ὁδοῦ τῆς ἀρετῆς βιάδιζε. αὐτὸ γὰρ ὑποβῶμαι αὐτῶν καὶ ἐλλείψεις τῆς ὀρθῆς ἀπαρτοῦσας ὁδοῦ, εἰς ἀμαρτήματα τελευτᾶσιν. ὅπῃ δὲ εἰς τὸ ὄρα ἢ σφωτάτη παραινέσις, τὸ εἶπῃς ἐγνήσεται. καὶ μὴ σφίξῃ, φησὶ, πειπᾶ, ἵνα μὴ καταπλαγῆς. ὄψιν ἢ κεκλοφῶς πῃ, ὡς οἶμα, τῶν ἐπὶ ἀθρολλυμένων σφῶν, ἢ συμπεσῶν τῆ γνώμη. κλοπῆ ἰδὼ γὰρ ὅστιν ἢ τῶν ἀλλοθῶν ὑφαίρεσις. συμπεπᾶσις δὲ, ἀπειπᾶτος ἐμφέρεια ἀγαθμάτων, ἀπεφύλατο, μέτρον ἀριστοῦ ἄλλος δὲ τὸ τῶ ἀφαιρέσις, Μὴ δὲ ἀγαν εἶπῃ. ὄχι ἔπῃ τῶν ἀρετῶν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅπῃ τῆς εὐσεβείας τὸ κρατοῦ ὅστιν ἰδὲν. ἢ γὰρ εὐσεβεία, ἀσεβεία